Analize și opinii

Dan Diaconu: A mai trecut un an…

Acum 9 minute 8 Vizualizari 10 Timp de citire

… un an complicat, tranzitat de nebuloase. Un an în care Occidentul s-a radicalizat în rău, căutând cu orice chip cufundarea sa în negura cea mai adâncă și nefastă. S-a mai dus un an. Cu ce rămânem din ceea ce a fost?

Din punct de vedere geopolitic a fost un an al confruntării totale. Occidentul a sprijinit nebunește Ucraina pentru a căuta înfundarea Rusiei(și a Chinei în subsidiar). Nu doar că a eșuat în tentativa sa, dar, mai mult, s-a trezit în fața unui setup mult mai prost decât cel de la începerea confruntării. Din punct de vedere ideologic, narativul occidental a picat chiar mai rău decât armata sa. De ce spun însă de armată? Doar n-a fost încă nicio confruntare Rusia-NATO. Serios? A fost, dar n-ați văzut-o. La începutul confruntării din Ucraina, armata acestei țări era instruită după modelul sovietic. Și de rezistat a rezistat cât de cât atacului rușilor. După păcăleala diplomatică a „semnării iminente a unui acord de pace" – moment în care Rusia, pentru a-și demonstra buna credință, s-a retras din periferia Kievului – NATO și-a asumat pregătirea la standardele sale a

realitate, „rata de absorbție" a fost mult mai mare, la vârful său ajungându-se la peste 50 000 de soldați ucraineni pe ciclu, antrenați de forțele occidentale la așa-zisele „standarde NATO". Rezultatul s-a văzut cu ocazia „marelui contraatac" în care forțele ucrainene au fost demne de serialele comice. Ce am avut acolo? Am avut personal instruit de NATO, combinat cu personal al NATO sub forma mercenarilor, totul coordonat de ofițeri superiori și strategi ai NATO. De la A la Z întreaga tactică, strategie și coordonare a operațiunilor militare ucrainene a fost 100% a NATO. Iar rușii și-au bătut joc de ei. Desigur, acum nimeni din NATO nu-și asumă eșecul, sărind toți să dea vina pe partea ucraineană, însă, dacă e să fim corecți, singura eroare a ucrainenilor a fost aceea că au ascultat cântecul de sirenă al Occidentului, cântec care-i duce la pierzanie. Doar că nu trebuie să rămânem înțepeniți în orizontul redus al frontului fără să înțelegem semnificația reală a eșecului contraofensivei ucrainene. De fapt, de pierdut nu a pierdut Ucraina, ci întreg „Occidentul Colectiv". Aceasta este semnificația reală și dureroasă a eșecului atacului instrumentat de NATO în Ucraina.

De-a lungul timpului, Occidentu în general și SUA în special, au câștigat deoarece au avut știința evitării deznodământului nefast. Retragerea din Afganistan, abandonul Vietnamului, remiza din Coreea s.a.m.d. sunt exemple ale modului în care puterea hegemonică a șters-o englezește atunci când statutul i-a fost pe cale a-i fi periclitat definitiv. La fel stau treburile și-n actualul conflict din Ucraina. Anticorpii sistemului hegemonic au reacționat blocând finanțarea Ucrainei atât dinspre SUA cât și dinspre UE. De ce au făcut asta? Deoarece e mult mai facil să pretinzi că eșecul din Ucraina a fost un efect al unei nefericite ciondăneli politice decât să recunoști adevărul, anume că ai fost învins de un adversar care s-a dovedit mult peste tine. În alte vremuri, scenariul menționat ar fi funcționat impecabil. Doar că acum, cu statul subteran ajuns la un nivel maxim de imbecilizare și cu o politică dominată de un moș ramolit care face pe el și trage pârțuri ucigătoare în public, absolut totul este deformat. Există o clasă de imbecili care chiar cred că pot câștiga în Ucraina și care trag sforile pentru continuarea „cu orice preț" a conflictului de acolo. Iar aceștia au plănuit ca anul viitor să continue pentru „a da o șansă" scenariului războinic. Ceea ce trebuie să înțelegem din acest fapt este că prețul plătit la final va fi mult mai mare decât cel de-acum. Vă aduceți aminte când Trump a vrut să retragă trupele din Afganistan? Întregul aparat imbecilizat al statului subteran american s-a opus deciziei. Au făcut-o mult mai târziu, când le-a ajuns cuțitul la os, iar costurile au fost infinit mai mari. Abandonul haotic al Afganistanului a făcut ca lumea să înțeleagă că „regele e gol" și că atunci când istoria se prăvălește peste el, absolut nimic nu-i mai apără pe acoliți săi ticăloși. Au simțit-o pe pielea lor afganii colaboraționiști abandonați de americani, la fel cum o vor simți pe pielea lor și ucrainenii banderiști.

Conflictul din Gaza a venit să adâncească și mai mult pierderea narativului de către SUA și Occident. În condițiile în care, pentru ca o jigodie(Netaniahu) să scape de Justiție s-a organizat o farsă, urmată de un genocid, sprijinit 100% de întregul Occident Colectiv, asta a venit fix ca un ultim cui bătut în cosciug. SUA fac apel din ce în ce mai des la dreptul la veto din Consiliul de Securitate pentru a acoperi crimele de război comise cât se poate de conștient în Gaza. Iar de la aceste evidențe, întreg narativul se duce de râpă. Va fi foarte interesant de văzut ce se va întâmpla în momentul în care evreii se vor întoarce împotriva unicului vinovat pentru actualul conflict, anume Netaniahu. Vor mai sprijini americanii la fel de orbește acțiunile de lichidare a „dușmanilor poporului", adică a evreilor simpli care se vor pronunța împotriva coruptului de la Tel Aviv?

De altfel, așa cum am arătat în multe rânduri, narativele sau acțiunile menite să aibă un efect se dovedesc a avea efecte contrare. Să vă dau un exemplu recent, anume lovirea de către ucraineni a centrului Belgorodului. Aici e vorba de o crimă de război deoarece nu poți trage cu muniție cu fragmentație împotriva civililor. Însă acțiunea a fost gândită în laboratoarele de propagandă ale Occidentului. Acolo se consideră că populația rusă va simți astfel efectele nefaste ale războiului și se va îndrepta împotriva conducerii. Un calcul absolut tembel. Urmărind presa rusă și, mai ales, reacțiile populației, constat contrariul. Rușii de rând cer ștergerea de pe fața pământului a Ucrainei și răzbunarea împotriva Occidentului. Rușii doresc, nici mai mult nici mai puțin, decât ca armata lor să atace statele occidentale responsabile pentru atacurile Ucrainei. Cei care cred că rușilor de rând le este frică de SUA sau de NATO sunt cel puțin naivi. Dacă ar vrea să aibă popularitate de 100% Putin ar trebui să atace Occidentul. Fără doar și poate întreaga Rusie s-ar alinia în spatele său. Uitați-vă doar la cum arată situația recrutărilor: la ruși se fac recrutări 100% voluntare, cu contract de muncă și asigurare, în timp ce în Ucraina s-a ajuns să fie luați cu japca pe front inclusiv cei cu handicapuri grave.

Din punct de vedere economic, același vânt nefast bate în întreg Occidentul. Refrenul preferat al falsificatorilor de bani este acela al „scăderii neașteptat de rapide a inflației", adică o veste bună care va fi urmată de altele. De fapt avem de-a face cu un efect de bază, nu cu o reducere „surprinzătoare" a inflației. Ce s-a întâmplat? După creșterile masive la energie, pare a se fi găsit un „echilibru", iar efectul de anul acesta a fost diminuat de baza de anul trecut. Astfel, prețurile care se raportează „an pe an" nu mai înregistrează o dinamică atât de mare deoarece societatea încă nu și-a revenit din șocul de anul trecut. Doar că treburile nu vor rămâne așa, iar aici avem un indicator care ne arată limpede cum stăm: dolarul s-a devalorizat față de aur și de criptomonede(văzute de unii ca o corabie de salvare), dar a rămas constat față de petrol și gaze. Motivul? Manipularea piețelor. Nu stau acum să vă arăt cum sunt manipulate piețele(am făcut-o în alte articole), doar vă atrag atenția că manipularea nu poate ține la infinit, iar creșeterea care se va înregistra va fi, din nou, una șocantă. Mașinăria falsificatorilor funcționează până în momentul în care jumătate plus unu dintre cei care contează înțeleg că au de-a face cu o mașină de falsuri. Iar lumea se trezește.

E interesantă confruntarea geopolitică din zona economică, acolo unde Occidentul trage cât poate pentru a-și menține dominația. Astfel au reușit să smulgă Argentina din zona BRICS+, prin impunerea la putere a degeneratului Milei. Există însă un element care nu va funcționa. Exporturile Argentinei, cele care țin țara pe picioare, sunt reprezentate, în proporție de 80% de soia și alte produse agricole. Toate acestea iau calea Chinei, iar China, preventiv, a început să-și reducă cererea din Argentina. Mai mult, BRICS+ controlează mai bine de 60% din piața mondială de petrol și 75% din cea de gaz. De unde va cumpăra Argentina materiile prime de care are nevoie? Evident că din BRICS, deoarece în partea cealaltă sunt exagerat de scumpe. Unde-și va vinde producția pentru a se putea aproviziona? Asta e o întrebare căreia trebuie să-i răspună degeneratul Milei și întreaga sa gașcă tembelă a Chicago Boys.

Când elementul militar și cel economic nu mai funcționează, e cât se poate de clar că și stratul ideologic se prăbușește. Asta e ceea ce vedem: peste tot, atât în lumea vestică cât și în celelalte zone, mirajul Occidentului dispare. O știre cenzurată aici vorbește despre o familie germană cu mulți copii care s-a refugiat în … Rusia. Ajunși acolo, oamenii au mulțumit că au reușit să-și salveze copiii. De asemenea, bărbatul spunea că are mulți prieteni care vor să facă același lucru, dar cărora le e frică să nu li se confiște copiii dacă autoritățile

detectează că ar vrea să fugă din Germania. A ce seamănă asta? Părerea mea este că fenomenul migrațional spre est va deveni mult mai vizibil în anul care vine.

Mă rog, fiind un articol de bilanț, voi lăsa de-o parte predicțiile pentru anul care urmează, grăbindu-mă să trag concluziile în ceea ce privește ceea ce a fost. Cu toate că mulți se vor grăbi să aplaude picajul Occidentului, cred că ar trebui să privim circumspecți fenomenul. Nu, picajul Occidentului nu înseamnă revenirea normalității în acest spațiu, ci din contră. Occidentul va căuta să imite Orientul, iar aici începe cel mai crâncen scenariu care ne poate fi dat. De altfel, scene ale nebuniei le-ați văzut deja. Comisia Europeană a atacat platforma X deoarece nu cenzurează conținutul(sau nu-l cenzurează așa cum vor comuniștii de la Bruxelles), în toate țările europene au fost cenzurate sursele de informație ale Rusiei, iar țările membre au instituit organe de cenzură sau le-au extins pe cele existente(vezi la noi extinderea atribuțiunilor CNA, mișcările „găștii lui Rog” etc.). Restaurația comunisto-Bruxelleză din Polonia a scos la iveală practici abuzive care n-au niciun suport legal. Gașca lui Tusk a intrat cu bocancii în instituțiile de presă care până atunci fuseseră echidistante, punându-i la vârf pe tembelii progresiști indicați de Bruxelles și, mai mult, trecându-se legi de instituire a cenzurii.

De fapt, ceea ce am văzut anul acesta, a fost modul transparent în care, de jur împrejurul nostru, se construiesc zidurile pușcăriei. Și oricât de entuziasmați vor fi spălații pe creier și ideologizații progresiști, surpriza pe care-o vor avea va fi aceea că se vot trezi cu fundu-n baltă, iar când vor vocifera că nu le place ocna în care s-au trezit, li se va da peste bot. Întotdeauna sistemele represive se fac cu ajutorul idealiștilor sterpi, ai inutililor intelectuali și ai idioților utili, spălați pe creier de himera unui bine din viitor. Care „bine” se va transforma într-un iad obsedant. Asta e lecția pe care ne-a predat-o mereu istoria și pe care noi niciodată nu o învățăm.

Autor: Dan Diaconu

Sursa: https://trenduri.blogspot.com/2023/12/a-mai-trecut-un-an.html

Despre autor

editor